

Πάνω από τα κατάλοιπα του αρχαίου θεάτρου της Ερέτριας, η Ολivia Λαζαρίδου ερμήνευσε τη «Γυναίκα της Ζάκυθος» με τον Βουβό Λευκό Άγγελο (Δανάη Ρούσου) να ακολουθεί κάθε κίνησή της

Είδαμε

Από τη «Ζάκυθος» στην Ερέτρια

Ο λόγος του Σολωμού από την Ολivia Λαζαρίδου διά χειρός Δήμου Αβδελιώδη

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΚΙΚΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΗ

Πόσο γνωρίζουν ότι στην είσοδο της Ερέτριας ανάμεσα στα ερείπια ιερών, γυμνασίων, ανακτόρων και ναών υπάρχει επίσης ένα μνημειώδες θέατρο που άκμασε γύρω στο 300 π.Χ.; Το κοίλον του χωρούσε κάποτε 6.000 θεατές, προχθές στον προαύλιο χώρο 500 άνθρωποι παρακολούθησαν το επιβλητικό έργο του Διονυσίου Σολωμού. Για αυτόν τον λόγο πήγαμε κι εμείς στην Ερέτρια.

Στην αρχή, χαθήκαμε. Ψάχνοντας φθάσαμε στο γήπεδο του ποδοσφαίρου που βρίσκεται κοντά στα αρχαία ερείπια. Ένας διερχόμενος οδηγός μας έδειξε το θέατρο απέναντι. «Να εκεί πέρα μέσα στα χώματα, κάλια είναι» μας λέει απαξιωτικά.

Όμως τελικά ήταν μια νύχτα μαγική, η πιο μικρή νύχτα του χρόνου, στο αρχαίο θέατρο που ζωντάνεψε για να υποδεχθεί μια λιτή παράσταση με την Ολivia Λαζαρίδου στη «Γυναίκα της Ζάκυθος» του Διονυσίου Σολωμού, σκηνοθετημένη από τον Δήμο Αβδελιώδη. Με το έργο του εθνικού ποιητή που είχε θητεύσει στη δραματουργία του Αισχύλου άρχισε και την περιοδεία του το Διάζωμα, η κίνηση πολιτών-αγκαλιά για την προστασία των αρχαίων θεάτρων που είναι

διάσπαρτα σε όλη την Ελλάδα και όπου κάποτε ακουγόταν ο λόγος του Αισχύλου.

Η πρώτη εικόνα; Στην είσοδο του αρχαίου θεάτρου της Ερέτριας ευγενικοί εθελοντές μαζί με τα εισιτήρια και το πρόγραμμα μοιράζουν μπουκαλάκια με νερό. Τα άγρυπνα μέλη της Μέδουσας (Σύλλογος Ενεργών Πολιτών του Δήμου Ερέτριας), οι δασοπυροσβέστες, οι Σα-

INFO

Επόμενες παραστάσεις: αρχαιολογικός χώρος Ελευσίνας (26/6), αρχαίο θέατρο Αιγείρας (περιβάλλοντας χώρος, 28/6), αρχαιολογικός χώρος Δελφών (30/6).

Ολόκληρο το πρόγραμμα στο <http://www.greekfestival.gr/gr/event603-dimos-abdeliwdis.htm>

μαρείτες και οι Φέτες (Φύλοι Εθελοντές Τετρακίνητοι Εύβοιας) ήταν όλοι εκεί. Δεν μπόρεσα να μην αναρωτηθώ: γιατί όλα έχουν άλλη χάρη όταν εθελοντές αναλαμβάνουν τη διοργάνωση μιας εκδήλωσης;

Το σκοτάδι πέφτει, ο Δήμος Αβδελιώδης όμως θέλει να τελειώσει το ματς πριν αρχίσει η παράσταση. Δικαίως. Ο Σολωμός απαιτεί κατάνυξη.

«Κι αν πάνε σε παράταση;» αναρωτιέ-

ται κάποιος και όλοι γελάμε. Η αναβολή δεν ενοχλεί τους θεατές που για πρώτη φορά βρίσκονται νύχτα σε αυτό το περιβάλλον. Άλλοι ρεμβάζουν, κάποιοι κουβεντιάζουν σιγανά, ζευγαράκια φιλοξύνονται στο σκοτάδι κι εγώ βρίσκω την ευκαιρία να ανταλλάξω δυο λόγια με τον Σταύρο Μπένο, την ψυχή του Διαζώματος: «Είναι ο πρώτος από 30 σταθμούς ενός υπέροχου ταξιδιού, μια πρώτη απόπειρα και δείγμα γραφής για την ποιότητα των εκδηλώσεων που πρέπει να υποδέχονται αυτοί οι χώροι και ελπίζουμε να έχει ανάλογη συνέχεια», μου λέει και μιλάει με ενθουσιασμό για τη συνεργασία του με την Ολivia, τον Δήμο, τον υπέροχο κ. Γιώργο Λούκο» και για το άνοιγμα του Φεστιβάλ Αθηνών «σε αυτά τα υπέροχα κοχύλια σε όλη την Ελλάδα».

Μαθαίνω ακόμη ότι αυτή η παραγωγή είναι αυτοχρηματοδοτούμενη, τα έσοδα και τα έξοδα μάλιστα πρόκειται να ανέβουν στο Διαδίκτυο για να δοθεί ένα άλλο δείγμα γραφής, ανοικτό και καθαρό.

Την κουβέντα μας διακόπτει η κοπέλα που ζητάει ευγενικά να κλείσουν τα κινητά. Κάπου στο βάθος αλυχτάει ένα σκυλί. Μέσα στο σκοτάδι η Ολivia Λαζαρίδου ανεβαίνει στο ξύλινο βάθρο. Μόνο το περίγραμμά της διαγράφεται από τον φωτισμένο άγγελο που θα βρίσκεται συνεχώς πίσω της. Η παράσταση αρχίζει...

ΣΠΥΡΟΣ ΚΑΤΑΝΤΩΝΗΣ